

tidligere, vi skal nu op paa en langt højere Skatteprocent, men om det er Merindtægter eller ikke, hvor disse Merindtægter ikke har noget med Krigstilstanden at gøre, er ikke noget Kriterium for forøget Skatteevne. Og som jeg paaviste i Fjor, vil i en lang Række Tilfælde Merindtægten simpelthen bero paa dette, at de paagældende har været lidt tilbage i de foregaaende Aar, med hvilke Sammenligningen skal gøres, saaledes at en Merindtægt, sammenlignet med de 3 foregaaende Aar, hvor den paagældende har haft Forretningstab eller Tab ved Kautio eller paa anden Maade, aldeles ikke viser nogen forøget Skatteevne, tværtimod, om man vil, en forringet Skatteevne, en mindre Skatteevne end den Mands, der har haft den samme Indtægt jævnt fordelt paa de forskellige Aar. Selve det, at der ligger en Merindtægt, er i og for sig aldeles ikke noget Bevis for forøget Skatteevne. Der er jo ogsaa en Række Tilfælde, hvor det skyldes rene Tilfældigheder, at Indtægten falder i det enkelte Aar: større Arbejder, en større Forretning, som først afvikles i et Aar, der ligger noget efter, maaske endda flere Aar efter de Aar, i hvilke Forretningen virkelig er gjort og Risikoen løbet. Den kommer i det enkelte Aar, der har været mindre Indtægt end den vedkommendes normale i de foregaaende Aar, og nu, da Udbyttet af Forretningen kommer ind i Kassen, bliver der en større Indtægt. Men den er aldeles ikke i og for sig noget Tegn paa forøget Skatteevne. Det kan ikke undgaas, at det rene og skære Merbeskatningsprincip kommer til at virke som en Uret. Derfor lader det sig ikke gøre at gennemføre saa høje Beskatningsprocenter, saa snart man fuldstændig forlader Princippet om, at Fortjenesten skal have noget med Krigsforholdene at gøre.

Det samme ærede Medlem (N. Neergaard) udtalte ved en anden Lejlighed — det var ved anden Behandling af samme Sag: „Det Parti, hvortil jeg hører, har fastholdt den Grundbetragtning, vi gjorde gældende i Fjor; og som er den, at en ren Merindkomstskat i og for sig er irrationel og i overordentlig mange Tilfælde vil komme til at virke særdeles uretfærdig og mere og mere uretfærdig, jo lavere man

gaar ned baade med den samlede Indtægt og med Størrelsen af den Merindtægt, der efter Loven kan underkastes Beskatningen. Nu gaar man ned til 2,000 Kr. for Merindtægten og 6,000 Kr. for den samlede Indtægt, og det vil vise sig, naar vi kommer til at anvende Loven, at efter det rene Merindtægtsprincip vil der opstaa talrige og meget skrigende Ubilligheder. Vor Opfattelse er den, at det er fuldt begrundet i en Tid, hvor Staten har meget store ekstraordinære Udgifter, netop som en Følge af Krigstilstanden, og hvor mange private og mange Selskaber har meget store ekstraordinære Indtægter som Følge af den samme Krigstilstand, og hvor der altsaa er en naturlig Forbindelse mellem disse to Ting, at lægge en endog meget høj ekstraordinær Beskatning paa de Indtægter, som virkelig skyldes Krigen. Men hele dette Grundlag svigter, saa snart der blot bliver Tale om Merindtægt i al Almindelighed. Thi, som nærmere paavist i Betænkningen, vil vi, naar vi gaar over til at beskatte Merindtægt uden Hensyn til Krigskonjunkturerne, støde paa Tilfælde, hvor Merindtægten aldeles ikke medfører særlig stor Skatteevne, ja endog kan være Tegn paa en mindre Skatteevne end den, der følger med den regelmæssigt flydende store Indtægt, som er omtrent den samme fra Aar til Aar. Hvor en Merindtægt kun fremkommer som Følge af, at de Aar, med hvilke Sammenligningen sker, har givet Tab i Forretningen, eller som Følge af akkumulerede Indtægter, idet Bobehandlinger, Entrepriser, Handelsforetagender af mere kompliceret Art og lignende først giver deres Indtægt i et af Krigsaarene, medens Arbejdet er faldet for Krigen, i Fredsaarene, der vil Merindtægten medføre mindre Skatteevne end den regelmæssige Indtægt, der er omtrent lige stor fra Aar til Aar. Det er ogsaa klart, at der vil opstaa en Mængde Urimeligheder paa denne Maade, idet f. Eks. Bogføringen her vil spille en stor Rolle. Den, der har opført som Indtægt Aar efter Aar den ikke faldne Indtægt — har opført den bogholderimæssigt som en Indtægt, der blot ikke er gaaet ind i Kassen — vil saaledes blive helt anderledes stillet end den, der ikke har gjort dette.“